Gáborélet

2018 szeptember

Jubileumi 50. szám

Rendhagyó kiadás

90 éves az iskolánk!

Tartalomjegyzék

Jubileum.....…….3

Iskolatörténet……4

Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....6

Régen volt, hogy is volt……..……7

A hónap sztárjai üzenték Nektek..…….…...…10

Gáborosok a nagyvilágból mesélték nektek…….…….13

Ti mondtátok-best of…….……...…..……..14

A hónap tanára……...……15

Tábori élmények……...……...……. 17

Életképek……. …….……...…….……18

Gáborélet iskolai folyóirat **2018/7 (VI. évfolyam, 50. szám)**

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Mózer Norbert 8.a, Varga Vivien 7.a, Otschepka Dzsenifer 7.a, Herbály Kíra 6.b, Palágyi Petra 6.b, Schmálik Barbara 6.b

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: http://www.gaboriskola.extra.hu/

Jubileum…

Kedves Gyerekek!

5 évvel ezelőtt néhány lelkes diákkal belevágtunk iskolaújságunk, a Gáborélet szerkesztésébe. Az apropó adott volt, mert akkor ünnepelte iskolánk a 85. születésnapját. Nem tudtuk, mennyi ideig él majd a havi rendszerességgel megjelenő lapunk, mennyire és meddig lesz élvezetes, szórakoztató számotokra az újság, meddig lesznek önkéntes, lelkes diákújságírók, mennyi ideig lesz türelmünk, kedvünk, motiváltságunk szerkeszteni az újságot. Nos, büszkén jelenthetjük, hogy immáron a Gáborélet jubileumi, 50. számát olvashatjátok jelen pillanatban. Ez a félszázadik kiadás pedig rendkívüli lesz, felidézzük az eddigi számok legjobb, legérdekesebb mondatait a „Régen volt, hogy is volt", a "Miért jó Gáboros ifinek lenni?", „A hónap sztárja", a „Gáborosok a nagyvilágban" és a „Ti mondtátok" című rovatainkban. Az ünnepi apropó egyébként is adott, hiszen most ünnepeljük mindkét épületünk fennállásának 90. évfordulóját, így a szülinap alkalmából iskolatörténeti írást, és néhány régi képet is találhattok ebben a számban. De beszámolunk írásos és képi formában a nyári, káptalanfüredi Gábor táborról, és újra megválasztottuk a hónap tanárát is, de még a tanévnyitóról is láthattok képeket. Szeptember hónap fő eseménye a születésnapi évforduló programjai a Művészeti fesztivállal, ehhez mindenkinek nagyon jó szórakozást, az új tanévhez pedig sok sikert kívánunk! Az iskolaújságot pedig így 50 szám után is olvassátok továbbra is, mert mi változatlanul arra törekszünk, hogy az újság Nektek, rólatok szóljon, hisz a Gáborélet ti vagytok.

Erdős Levente

Iskolatörténet

A Kispesti Gábor Áron Általános Iskola 2007. augusztus 1-jén jött létre két 1928-ban épített kertvárosi iskola egyesülésével.

Iskolánk Fő utcai épülete Foerk Ernő építész terve alapján épült 1928-ban. Az ő nevéhez fűződik az Országházban a faldíszítések tervezése, valamint a szegedi Fogadalmi templom építése, amelynél Schulek Frigyes terveit alakította át. Ide a Fő utcai épületbe hozták át Kispest legrégibb elemi iskolájának dokumentumait megőrzésre, így van előmeneteli naplónk az 1903-1904-es tanévről. A Fő utcai épületben működő iskola neve többször is változott. Először Mikes Kelemen Általános Iskola, később Kispest Fő Utcai Állami Elemi Népiskola, aztán Horthy Miklós Állami Elemi Iskola, majd Linhardt Antal Úti Iskola néven később Gábor Andor Úti Iskola és Fő Utcai Iskolaként emlegették. 1995-ben vette fel Gábor Áron Általános Iskola nevet.

Igazgatók:

- 1928-1931: Rámeszdorfor Róbert
- 1931-1945: Markó Lajos
- 1946-1972: Dr. Neusch Ervin
- 1972-1983. Dr. Hodány Lászlóné
- 1983-1985: Sziklai Jánosné
- 1985-2000: Szentirmai Gyuláné
- 2000- Dessewffyné Szabó Erzsébet

A Nádasdy utcai épület ugyancsak 1928-ban nyitotta meg kapuit. Az iskola 1928-1956-ig Rózsa tér 16. sz. Állami Elemi Népiskola néven működött. 1957-1993-ig Hullay Jenő nevét viselte, majd Jókai Mór nevét vette fel. Az épületet Schodits Lajos építész tervezte, építője Csímár Károly volt.

Igazgatók:

- 1928-1948: Lóhnert Lajos
- 1948-1957: Jámbor József
  Barabás Klára
  Szabolcs Máté
  Gérecz István
  Vágó Benőné
  Deák Bárdos Gábor

- 1957-1960: Kopp László
- 1960-1962: Solymos Sándor
- 1962-1977: Dr. Németh Zoltánné
- 1977-1982: Győrfi Gézáné
- 1982-1987: Bohus Gábor
- 1987-1988: Bartha Józsefné
- 1988-1992: Csernavay Jenő
- 1992-2007: Horváth Andrea
- 2007- Dessewffyné Szabó Erzsébet

Épületeink emberléptékűek, hangulatuk családias. A viszonylag állandó pedagógus közösség a biztosítéka az állandó magas színvonalnak. Fontosnak tartjuk a gyermekközpontúságot, a magas színvonalú szakmai munkát, a szülőkkel való jó kapcsolatot, az iskola családias légkörét, hagyományaink ápolását. Kiemelt hangsúlyt kap oktatásunkban az alapműveltség elsajátíttatása, a matematika, a magyar tantárgy, az idegennyelv-oktatás, a tehetséggondozás.

A Nádasdy utcai épületben első évfolyamtól kezdődik az asztalitenisz oktatása szakosztályi keretek között, állandó szakedző vezetésével.

A Fő utcai épületben 5. osztálytól emelt óraszámú matematika tehetséggondozó osztályt működtetünk, ahová bárki jelentkezhet.

Tehetséges tanulóinknak szakköröket, a felzárkóztatásra szorulóknak korrepetálásokat biztosítunk. A rendszeres testedzés iskolánk programjának fontos része: délutáni sportfoglalkozások, úszás, külső sportpályák használata, túrák, versenyek várják a gyerekeket. Iskolánkban aktív közösségi élet folyik: Suli-buli, vetélkedő, Mikulás, farsang, táborok, Művészeti Fesztivál.

2000-ben kapcsolódtunk be az Európai Uniós Comenius Iskolai Együttműködési programba. A program során tanáraink és tanulóink is utazhattak Romániába (Kolozsvár), Olaszországba (Arsago), Németországba (Stuttgart), projekttalálkozókon vettünk részt.

Az elmúlt évek országos szintű komplex tudásszint felméréseinek kiváló eredményei bizonyítják oktatásunk eredményességét. Évek óta szinte minden tanulmányi versenyen a dobogón végeznek tanítványaink. Tanulóink eredményesen felvételiznek természettudományos és kéttannyelvű gimnáziumokba.

Kárpátiné Dudás Gabriella

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

„Valahol mindannyiunkban ott van az örök gyerek.”

/Jakal György/

„…itt olyan családias a hangulat, és jókat szoktunk szórakozni a különböző programokon.”

/Papp Sándor/

„A tanulmányaim mellett nagyon szeretnék ifi maradni, mert egy olyan jó közösségre találtam, amit nem akarok elveszíteni.”

/Baráth Ádám/

„Egyszerűen nagyon jó érzés visszatérni oda, ahol minden kezdődött!”

/Nagy Mátyás/

„…olyan dolgokat lehet megtanulni, ami nem iskolai tananyag, viszont a boldog élethez nagy segítség”

/Simon Attila/

„Azért lettem ifi, mert az ifi csapat olyan, mint egy család, és ebbe a családba én is bele szerettem volna tartozni.”

/Szente Kata/

„…az összetartó és jó közösség, ami az ifi társaságot jellemzi, a kedves, egymást segítő és magukat szerencsére nem mindig komolyan vevő emberek, akikre lehet számítani.”

/Apró Dániel/

„… sokat nevetünk, sokat játszunk, és jól érezzük magunkat.”

/Andrasek Ádám/

Régen volt, hogy is volt…

90 év, vagyis nagyon sok idő telt már el azóta, amióta a Kispesti Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt eltöltött évekre. Rovatunkban nagyon sok érdekességet idéztek fel az elmúlt számainkban az egykori diákjaink. Ezekből szemezgettünk jubileumunk alkalmából.

„Csuha Istvánné elsős tanító néninkkel éppen hogy csak belekezdtünk az írás-olvasás rejtelmeibe, 1956 októberében kitört a forradalom, melyből mi 6 évesen csak annyit érzékeltünk, hogy nem kellett 4 hétig iskolába menni….”

(Faludi László 1956-1964 között járt iskolánkba.)

„Mivel a II. világháború után jártunk, az épületnek nem tellett a tüzelőre, ezért a gyerekeknek kellett bevinniük a fát és a szenet. Én általában az előbbit vittem, mivel nekünk abból volt otthon több.”

(Suhajda Józsefné, 1947-1951 között járt iskolánkba)

„Nem üdítőautomata, hanem tej automata működött az iskolában. 50 fillérért lehetett tejet venni és 20 fillérért kiflit. Előfordult, hogy két műszakban folyt a tanítás. Amikor délutánra jöttünk, akkor kettőkor kezdődött és fél hatig vagy hatig tartott.”

(Varga Tibor, 1979-től járt hozzánk)

„Volt, hogy a konyha huzatajtaját elzártuk, az osztályterem pedig tele lett széngázzal és így elmaradt az óra.”

(Szamosi Sándor 1952-1960 között volt iskolánk tanulója)

„Kisdobosként alsó tagozatban kék nyakkendőt, 5-6. osztályban úttörőként pedig piros nyakkendőt kellett viselni. 7. osztálytól a nyakkendő helyett kék bársonyszalagot kellett a nyakunkba kötni.”
(Gregus Krisztina, 1983-91 között volt iskolánk tanulója)

„Itt volt egy szénbánya, oda jártam iskola mellett kokszolni, és 20 fillérért árultam egy zsák kokszot. Sajnos szüleim nem voltak gazdag emberek, mi pedig segítettük őket, ahogyan csak lehetett. De kis viperákat is gyűjtöttünk, amiért 1 pengőt kaptunk a kőbányai philaxia gyárban. Megtanultuk elfogni és befőttesüvegbe tenni őket, igaz, volt gyerek, akit megmart, és mire a mentők kiértek, már sajnos meghalt.”
(Bíró Gyula bácsi, aki az 1930-as években járt iskolánkba)

„Szakkörök közül lányoknak volt szabás-varrás, én pedig bélyeggyűjtő szakkörre jártam.
(Szászi István, 1973-81 között járt hozzánk)

„A mi padjainkon középen volt egy lyuk a tintás üveg számára. Abba mártogattuk a tollunkat írás közben.”
(Lénártné Selyem Erika, 1963-65 között járt iskolánkba)

„…karácsonyi műsorral kedveskedtünk a Mészáros Lőrinc utcai Idősek Otthona lakóinak, papírt és vasat gyűjtöttünk házról házra járva, mindenhová kerékpárral jártunk…”
(Abonyi Ferenc, 1973-75 között járt iskolánkba)

„Nekem csodálatosak voltak a március 15-i kivonulások a városba: Nemzeti Múzeum, Pilvax kávéház stb.…”
(Kiss Jolán, 1961-68 között volt iskolánk tanulója)

„Régen a randizások is másképp történtek, ugyanis mi órákon kézzel írott levelet küldtünk annak, aki tetszett nekünk – de név nélkül. Az illető pedig óra végén megmutatta Ildi néninek a levelet, ő pedig az írásból simán megállapította, hogy ki az illető hódolója.”
(Kozák Gábor, 1991-99 között járt iskolánkba)

„Nekünk még kötelező volt az iskolaköpeny használata, ami nem volt a legkényelmesebb viselet”
(Chogyelka András, 1986-től 1989-ig volt iskolánk tanulója)

„…Vagy amikor kiállhattunk reggelente a zebrához kis sapkában és jelzőtáblával, hogy irányítsuk a forgalmat, és vigyázzunk a zebrán közlekedőkre. Fontos embernek éreztük magunkat!”
(Landeszmann Eta, 1987-95 között járt iskolánkba)

„Évente többször mentünk lövészversenyre, így a mi korosztályunk elég jól bánik a légpuskával.”
(Abonyi Tünde, 1973-78 között volt iskolánk tanulója)

„Sokkal nagyobb volt a fegyelem, mint most. Hátratett kézzel kellett ülni az óra alatt.”
(Horváth István 1949-1957 között járt iskolánkba)

„A villamosokon KÜLÖNJÁRAT felirat volt, nem állt meg a megállókban, és a vezető leszállva kézzel állította át a váltókat a kívánt irányba.”
(Szabó Péter, 1959-67 között tanult iskolánkban)

FLÓRE

Bp XIX. Gábor Andor ált. iskola
1962-ben végzett tanulói.
Találkozunk az Űrben 2000 ben,
avagy 1967 május első vasárnapján a Földön.

A hónap sztárjai üzenték Nektek:

Az elmúlt 5 évben minden hónapban befutott, híres emberek nyilatkoztak nekünk vagy jöttek el hozzánk, hogy beszélgessenek veletek pályájukról, a siker felé vezető út nehézségeiről, az élet szépségeiről. Büszkén mondhatjuk, hogy többen közülük iskolánkból kerültek ki. Akik meg nem, azok megismerhettek minket. Most ezekből szemezgettünk egy csokorra valót.

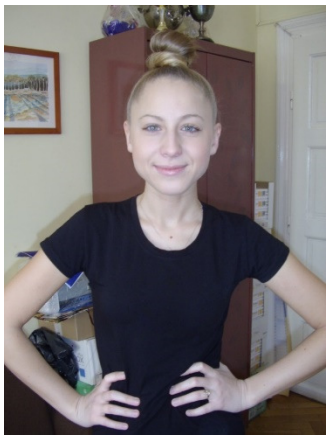
Farkas Ágnes

„Ha bármibe belekezdtek, amit rátok bíznak, akkor azt - a tudásotok legjavát adva - végig kell csinálni.”

Barta Nóra

„Titok nincs, csak összeszedettség, akarás, tehetség, kitartás, szorgalom, lemondás sok dologról...”

Eckert Anikó

„Nagyon-nagyon szerettem ide járni, igazából azért, mert az iskola olyan volt, mint egy kis család.”

TAKÁTS TAMÁS

„A sikerhez kell egy jó adag szerencse is, jókor kell lenni jó helyen, de ha felkészületlenek vagyunk, akkor esélyünk sincs a sikerre.”

Csík Sándor

„Nem elég álmodozni, tenni is kell azért, hogy elérjük a célunkat. Szorgalom, alázat, hit és kitartás az, ami szükséges ehhez.”

Gajdos Tamás

„Legyetek képben a napi történésekkel kapcsolatban, hiszen a ti jövőtök is függ a ma történő politikai, gazdasági eseményektől.”

Csík Benedek

„Mindenkor, mindenből tanulnunk kell, hogy emberileg felemelkedjünk. Mindvégig ambiciózusnak kell lenni az életben, a körülmények változásához pedig igazodni.”

Oláh Gergő

„Próbálok úgy élni, viselkedni, hogy akik látnak, ismernek, talán mást gondolhatnak a cigányságról, cigányokról.”

Babócsy Júlia

„Sok általános iskolát ismerek, de sehol nincs ilyen társasági élet, mint itt, mindenki számíthat a társaira, tanáraira.”

Kovácsik Ádám

„A testnevelés órákat szerettem a legjobban, mindenben nyerni akartam mindenki ellen, ott lehetett a legjobban versenyezni ugyebár, legyen az kidobós játék, háztömbfutás vagy bármi más.”

Csere Gáspár

„A maximumra törekszem, így a versenyre szoktam koncentrálni, a mozgásomra, légzésemre, testtartásomra, a taktikára, részidőkre.”

Juhász Zoltán

„Fontos, hogy az ember tényleg szeresse, amit csinál, ehhez a szakmához nagyfokú elkötelezettség kell, anélkül nem nagyon lehet hosszú távon csinálni.”

GÁBOROSOK A NAGYVILÁGBÓL MESÉLTÉK NEKTEK

„Befogadó, nyílt emberekkel van tele az ország. A legnagyobb különbség azonban a nyugodtságuk. Kiváló infrastruktúra, autópályák, bicikli utak. A holland ipar és kereskedelem stabil lábakon áll. Nagyon erős az országon belüli redisztribúció mind pénzügyileg, mind kereskedelmileg, de a szociális hálót is ide tudnám sorolni. Az egészségügyre az egyetlen panasz, hogy drága, de ennek ellenére megéri.”
(Károlyi László, Hollandia)

„Az életszínvonalbeli különbség szembetűnő, illetve az ételek minősége is kiváló. Franciaország amúgy hatalmas, és vidéken mindenki megtalálhatja azt a helyet, amit igazán szeret: hegyek síeléshez és túrázáshoz, meleg tengerpart fürdőzéshez, sziklás óceánpart kiránduláshoz és gyönyörű régi kastélyok egy kellemesen eltöltött naphoz.”

(Horváth Gábor, Franciaország)

„A japán mentalitás szerint létezik egy belső világ, amibe beletartoznak a család, barátok, kollégák. Ezzel szemben van a külvilág, az ismeretlen emberek sokasága, velük viszont meglehetősen távolságtartóak. A földrengések elég gyakoriak itt, az eddig kint töltött két hónap alatt volt „szerencsém” kettőt is átélni. Először nagyon megijedtem, félelmetes volt, hogy minden mozog, minden recseg, nem is lehet elképzelni ezt az érzést.”
(Balázs Orsolya, Japán)

„Amikor este a munkából (ahol tíz-tizenöt különböző nemzetiségű kollégával dolgozom együtt) hazafelé sétálok a folyóparton, elhaladok egy vidám ázsiai család mellett, majd egy német pár fut el mellettem kutyájukkal, kicsit odébb egy arab kisfiú sírását csitítja anyukája, a parkban egy jókedvű, soknemzetiségű focicsapat játszik. A gyalogos híd, amin keresztül sétálok, zsong a romantikus párok soknyelvű szavaitól, míg végül megérkezek lakásomba feltöltődve a sok boldog ember puszta látványától.”
(Kárpáti Dániel, Németország)

Timondtátok… – *Best of*

„A Földet először egy Magellány kerülte meg…”

„Nem én voltam tanár bácsi, a bablevesre esküszöm!”

„Napóleon a pápa jelenlétében megcsászározta magát...”

„Az egysejtűek olyan parányi élőlények, amelyeket csak horoszkóppal lehet látni...”

„Mosógép = wahing mosing…” (angol szódolgozat)

„A déli harangszót azért rendelte el Hunyadi, hogy tudják, mikor van ebéd…”

„Rákosi találta ki a szalámi taktikát, és felvágott vele…”

Afrika tájainak tanulása: Hol található az Atlasz? *„Az enyém a táskámban van…”*

„A serdülőkori változások egyik jele, hogy sokszor olyanokra gondolunk, amikre még nem kellene …”

A hónap tanára:

Gulyás Lászlóné

- Rita néni, ahogy eddig nem ismertétek

Az örökké lelkes Rita néni 1981-ben kezdett tanítani iskolánk Fő utcai épületében tanítóként, illetve most már napköziben segíti diákjainkat a tanulásban. Neki köszönhető, hogy iskolánk ÖKO-iskolaként üzemelhet, az előző tanév végén pedig a sok munkájáért, fáradságáért a kerületi önkormányzattól megkapta a „Kispestért" díjat, melyhez elmondása szerint iskolánk is sokat tett hozzá, így méltán lett ő most a hónap tanára.

1. Miért pont a pedagógusi pályát választotta?

Már általános iskolában tanító néni szerettem volna lenni, példaképet láttam tanítóimban.

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Rendőrnyomozó.

3. Mik voltak a kedvenc tantárgyai?

Magyar és a történelem.

4. Voltak-e iskolai csínytevései?

Akkoriban erről szó sem lehetett, főleg ahová én jártam.

5. Milyen helyekre járt bulizni diákként?

Akkoriban „babazsúrokra" lehetett elmenni, később házibulikba, illetve koncertekre.

6. Miért pont a kisebb gyerekek tanítását választotta?

Meghatározóak voltak alsó tagozatos élményeim, és a tanítóim.

7. Mit szeret csinálni szabadidejében?

Nagyon szeretek főzni és jó filmeket nézni.

8. Mi a kedvenc kirándulóhelye?

Az Őrség és a Göcsej, persze a Magas Tátrát sem feledve. Mindezeken a helyeken számos rejtőzködő értéket, szépséget lehet felfedezni.

9. Milyen zenét szeret hallgatni?

A 70-es, 80-as évek zenei világát, pl. Piramis, Omega, persze a komolyzenei élményeket se felejtsük Bach-tól Mozartig.

10. Mi a kedvenc háziállata?

Sok évtizedes barátság fűz a macskákhoz, most épp két közös macskánk van, egy maine coon és egy sziámi, de a család számos állatféleséggel élt már együtt az ékszerteknőstől az aranyhörcsögön át a japán pipikig, voltak kutyáink is, és még sorolhatnám.

11. Melyik volt a legjobb könyv, amit valaha olvasott?

Háború és béke, Rózsák háborúja, és amit a fiam írt, A végtelen térségek örök hallgatása című könyv.

12. Mi inspirálta, hogy azon dolgozzon, hogy ÖKO-iskola legyünk?

A családi házas környezet fűvel-fával, állatokkal, a sok megismert környezeti élőhely, az emberi tevékenység egyre érzékelhetőbb hatásainak tapasztalásával.

13. Mi volt az eddigi legjobb élménye iskolánkban?

Lehetőségem nyílt erdei iskolát szervezni, amely egyszeri, bár szívem szerint ismételhető élményt jelentett mindazoknak, akiket érintett.

13+1. Ha lehetne 3 kívánsága, mi lenne az?

Jó egészségben éljenek családtagjaim, a tanítványok jó szívvel emlékezzenek rám és még egy lottó főnyeremény is jól jönne.

A kérdéseket a Gáborélet diákszerkesztői állították össze./

Tábori élmények

A legelső napon, amikor kezdődött a nyári tábor, nem volt jó idő, gyülekezőnél és egész úton esett az eső. Azonban amikor megérkeztünk Káptalanfüredre, elállt az eső, és egyszer-egyszer kisütött a nap. Átvettük a házunkat, ahova bepakoltunk, majd alvóhelyet választottunk magunknak. Nem sokkal később összegyűltünk a főtéren, ahol Erzsi néni ismertette a szabályokat és a programokat. Ezután ünnepélyesen, tábori indulót énekelve felhúzták az iskola zászlóját, ami igen szép látvány volt. Estefelé bemutatkoztunk egymásnak, és elmondta mindenki, hogy mit szeret. Bár utóbbi kérdésre nem sokan adtak széles körű választ, a lányok közül sokan az evésnél leragadtak. De a tábor folyamán megismerhettük jobban egymást. Ami ennél is jobban tetszett az az volt, hogy visszatért a nyári meleg. Volt, hogy felmentünk a hegyen lévő erdőbe, ahol különböző feladatokat oldottunk meg. Minden nap voltunk strandolni a Balatonon, egyszer elmentünk Sárvárra is, ahol szintén jól éreztük magunkat. Itt a sok csúszda, a hullám medence, az aqua park, valamint a gyógyvíz remek szórakozás volt. Ezen kívül rengeteg programmal készültek nekünk az ifik és a tanárok. Nekem legjobban a sportnap, a számháború, a kézműveskedés, a catan játék és a kvízek tetszettek. A tábor vége felé Erzsi néni engem választott „rúzsos gyilkosnak”. Ez a tábor egész ideje alatt zajló játék, amikor rúzzsal megjelöli a gyilkos áldozatát. Sikerült is megnyernem a játékot. Az utolsó előtti napon kaptunk Gábor táboros pólókat, amiket a záróbuliban aláírattunk egymással. Nagyszerű élmény volt, várom, hogy jövőre is mehessek táborba.

Mózer Norbert 8.a

MIAMI
36
FLORIDA

© Korács Tímea

© Korács Tímea

ALL YOU NEED IS...
PUG
AND TEA

